

Noví trýznitelia Panny Márie Sedembolestnej. Váži si Slovensko svoju patrónku?

Branislav Michalka

15. septembra 2020 ✝ Cirkev

Dnes slávi Slovensko sviatok svojej nebeskej patrónky Panny Márie Sedembolestnej. Zaznejú piesne, v ktorých sa Slováci budú domáhať jej pomoci, budú sa spomínať bolesti, ktoré vytrpela pod Krížom aj nad Telom svojho Syna a možno sa bude spomínať aj stáročná tradícia mariánskej zbožnosti na Slovensku. Tí znalejší dejín spomenú, ako došlo k tomu, že sa práve Sedembolestná stala patrónkou Slovenska. Málokto si však položí otázku, či si jej príhovor slovenský národ zaslúži a ešte menej ľudí si položí otázku, či niektorí z tých, čo volajú do Neba o pomoc, si neprivolávajú na svoje hlavy hnev Boží.

Opovážlivý prístup k Bohu a jeho svätým

Vo svätej omši sa kňaz po prijímaní modlí, aby mu jeho sv. prijímanie bolo na spásu a nie na zatratenie. Čiže sú vždy dve možnosti ako môže dopadnúť kontakt s Bohom, jeho svätými a sviatosťami. Jednou z možností je spása, pokiaľ veriaci náležite plní Božiu vôľu a druhou možnosťou je zatratenie, pokiaľ sa chová voči Bohu opovážlivo a nenáležite.

Ako vzniká táto opovážlivosť? Tá je výsledkom neochoty napraviť svoje chovanie a skutky. Nestačí sa len zo svojich skutkov kajať a nariekať ako známa postava z Dostojevského Besov, Fedka Kriminálnik, ktorý si vo falošnej pokore, stále sype na svoju hlavu sudy kajúcného popola a vzdychá: „*Som zlý, som zlý, som slabý ale priznávam si to...*“ A v duchu si možno dodáva: „... *a preto som vlastne dobrý.*“ No a potom ide a podreže babičku za dva ruble, alebo vykradne Bohostánok v kostole.

Takéto konanie vychádza z pokriveného chápania evanjeliového príbehu o dvoch typoch kajúcnikov, z ktorých jeden ďakuje Bohu za to, že je dobrý a druhý, ten skutočne dobrý, sa len hodí na zem a opakuje: „*Bože, buď milostivý mne hriešnemu!*“ Táto správna pokora a sebapoznatie svojej hriešnosti je však len prvou fázou nápravy. Tou druhou fázou musí byť zmena života, polepšenie a náprava zlých skutkov.

Prečo sa už nespomína spása duše ako zmysel života?
Podobne dnes modernisti zneužívajú evanjeliový príbeh o tom, ako Pán Ježiš odpustil žene, ktorú chceli Židia kameňovať. Nasťrkajú do tohto príbehu všetky veselé a bezstarostné prostitútky, LGBT kreatúry, promiskuitných manželov aj manželky, paušálne im zvestujú odpustenie bez toho, aby im povedali druhú časť Ježišovho posolstva: „*Chod' a viac už nehreš!*“

Čiže, tu máme odpoveď na to, ako vzniká opovážlivosť voči Bohu, jeho svätým a sviatosťam: tak, že ten, kto sa na nich obracia sa domnieva, že už tým, že si na Boha vôbec spomenul, preukázal čosi záslužné a tým, že sám pred Bohom priznal to, že je hriešnym (akoby Všemohúci Boh o tom nevedel aj bez neho!) už napravil svoj narušený vzťah k Bohu. Bez ochoty plniť Jeho vôľu a snahy napraviť sa.

Ako sme čítali vyššie, toto opovážlivé pristupovanie k Bohu, ktorý človeka vôbec nepotrebuje a stvoril ho len z milosti a lásky, ako k niekomu, komu sa zavďačíme tým, že si na Neho spomenieme, môže mať úplne iný

účinnok ako si namýšľame: môže viesť do zatratenia.

Orodaj za nás Matka Bolestná, ale ...?

Dnes teda slovenskí katolíci prosia Matku Božiu o pomoc...

Katolíkov je na Slovensku podľa sčítania približne 70%. Pri rôznych prieskumoch však noviny a agentúry zverejňujú výsledky, podľa ktorých je len 10% obyvateľstva za úplný zákaz umelých potratov! Zvyšok je za rôzne stupne zákazu s *výnimkami*, čo môžeme oprávnene považovať za pokus o handlovanie s Bohom a jeho príkazmi.

Nech to teda rátame z tej či onej strany, stále nám tu niekde lieta tých 60% slovenských katolíkov, ktorí by mali byť podľa Božích prikázaní za úplný zákaz potratov. V peňaženke možno nosia medailku Panny Márie (pre istotu). Ale nenechávajú si zároveň aj otvorené zadné dvierka pre prípad, keby napríklad náhodou ich dcéra čakala postihnuté dieťa?

Nedávno vyšiel na istom portáli rozhovor s cirkevnou právničkou, ktorá s uspokojením osoby sveta a veci znalej konštatuje, že ľudia by boli prekvapení koľko je na Slovensku „nulitných“ manželstiev. Čiže, cirkevnými súdmi anulovaných katolíckych sobášov. Nezabudla dodať, že tieto manželstvá sú už väčšinou štátom rozvedené a cirkevnú anuláciu potrebujú len na to „*aby mohli pristupovať k sviatostiam*“! A taktiež pripomenula, že aj deti, ktoré vznikli konzumáciou týchto manželstiev, sú od anulácie nemanželské. Manželstvo skrátka nebolo.

Olala, a čo takto práva detí? Ako k tomu príde ten, čo sa narodil z legitímneho manželstva, že odrazu sa stal šibnutím čarovného prútika pred Bohom nemanželským a nelegitímnym? Konzumácia manželstva, teda manželský pohlavný styk po sobáši a narodenie dieťaťa z tohto styku, vylučovalo kedysi anuláciu legitímne uzatvoreného katolíckeho sobáša. To by skôr, ako vo Wagnerovom Tanheuserovi musela zakvitnúť pápežova barla, než by takéto manželstvo, ktorého potvrdená legitímnosť behá zdravá po svete, vyhlásili za anulované.

A ďalej tu máme do Neba volajúci hriech sodomský – homosexuálne praktiky. Koľko krát počúvame z úst cirkevných predstaviteľov, ako máme s láskou tolerovať tých čo sa dopúšťajú tohto hriechu, ktorý uráža Boha rovnako ako vražda alebo týranie sirôt a vdov. Stačí si prečítať staré katechizmy. Zaiste, nikto ich nebude kameňovať, ale treba im povedať to, čo povedal Pán Ježiš hriešnej žene: „*Chod' a už nehreš!*“ Počúť voči nim tieto slová napomenutia a výstrahy pred Peklom a zatratením z úst našich pastierov? Ani moc nie.

Pozor na Peklo! Stále existuje, aj keď je neviditeľné

Skôr máme niekedy dojem, že spomínať Peklo, to sa už akosi nehodí do Cirkvi 21. storočia. Že už nebodaj, skutočne sublimovalo do zábavného parku pre rockových spevákov a nonkonformne-konformných pseudoumelcov, v duchu prihlúplych bonmotov Milana Lasicu, v ktorých odhadoval, že jeho bývalý parťák Satinský je v Pekle, lebo tam sú tí najzábavnejší ľudia a Julio by sa v Nebi nudil. Nuž, môžeme mu garantovať, že v Pekle sa skutočne nikto nenudí.

A tak, keď hľadáme na to naše „katolícke“ Slovensko, musíme sa pýtať: či tá Panna Sedembolestná sa odváži k Božiemu Majestátu orodovať za nás? Alebo či je už skôr sekera priložená ku kmeňu nášho národného stromu? Nebudú mnohí z tých, čo sa dnes odvažujú vzývať Pannu Máriu ako patrónku a pritom nie sú

ochotní plniť Božie prikázania, konfrontovaní jedného dňa s Kristovým zvolaním: „*Odstúpte odo mňa, nepoznám vás...*“.

Nepomysleli na to, že svojim konaním pridávajú ďalšie a ďalšie bolesti Matke Božej, bolesti o to väčšie, že sa potom ešte odvažujú na ňu usmievať a tváriť sa ako jej verné deti? Volajú k Nej, mávajú na ňu, ale keby mali povedať, že ich rozvedená dcéra alebo syn žijú v smrteľnom hriechu a budú možno zatratení, tak sa budú krútiť a ševeliť: „*Taká je už dnes doba, tak sa to vyvinulo...*“ Milovať Boha však treba nadovšetko. Viac ako rodinu, priateľov, menšiny či národ.

Človek neznesie ani pohľad do tváre anjela, ktorý je len Božím poslom. Nemyslíme si, že znesieme pohľad do tváre Božej pri Poslednom Súde, keď Matka Božia Sedembolestná bude sedieť pri Jeho tróne a bude doráňaná nielen bolesťami, ktoré jej spôsobili Rimania či Židia, ale aj bolesťami, ktoré jej spôsobili Slováci. Tí prví budú mať výhovorku: nevedeli sme čo činíme! O nás však Syn Boží možno povie: „*títo ctili moju Matku tak, že ju trýznili!*“ A výhovorku mať nebudeme.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/novi-tryznitelia-panny-marie-zasluzi-si-slovensko-za-patronku-nebesku-matku/>